

Sygn. akt IV CNP 12/15

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie ze skargi pozwanego (powoda wzajemnego) T.R.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w L.
z dnia 15 listopada 2012 r.,
w sprawie z powództwa A. S. przeciwko T. R.
o eksmisję z lokalu mieszkalnego numer [...], położonego w L.
oraz z powództwa wzajemnego T. R.
przeciwko A.S.
o usunięcie niezgodności pomiędzy stanem prawnym nieruchomości ujawnionym
w Księdze wieczystej [...] a rzeczywistym stanem prawnym,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 24 września 2015 r.,

odrzuca skargę

UZASADNIENIE

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać wszystkie elementy konstrukcyjne wymienione w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Jednym z nich jest wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego, nie można przyjąć, że wskazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, w ramach jej podstaw, przepisów naruszonych przy wydaniu zaskarżonego orzeczenia, wyczerpuje jednocześnie wymóg wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, bowiem naruszenia prawa materialnego lub procesowego mogą, ale nie muszą, spowodować niezgodności z prawem. Z tych względów przepisy powołane w podstawach skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku nie muszą być jednocześnie tymi przepisami, z którymi zaskarżone orzeczenie jest niezgodne. Bez spełnienia tego wymagania nie jest możliwe stwierdzenie przez Sąd Najwyższy bezprawności zaskarżonego orzeczenia, skoro nie wiadomo, z jakim przepisem prawa - zdaniem skarżącego - zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 26 stycznia 2007 r., I CNP 79/06; z dnia 7 sierpnia 2012 r., III CNP 14/12; z dnia 25 sierpnia 2010 r., II BU 2/10; z dnia 1 kwietnia 2011 r., II BP 2/11 – nie publ.).

W kwestii przesłanki z art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c. wypowiedział się również Trybunał Konstytucyjny, który w wyroku z dnia 12 lipca 2011 r. (SK 49/08, OTK-A 2011 nr 6, poz. 55) stwierdził, że art. 424⁸ § 1 w związku z art. 424⁵ § 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, ze zm.) w zakresie, w jakim przewiduje odrzucenie - bez wezwania do usunięcia braków - skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia niespełniającej wymogu wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne, jest zgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 2 oraz art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Z tych względów Sąd Najwyższy uznał, że skarga nie spełnia wymagań konstrukcyjnego, o którym mowa w art. art. 424⁵ § 1 pkt 3 k.p.c., co – zgodnie z art. 424⁸ § 1 k.p.c. – musi skutkować jej odrzuceniem.

kc